

MISSCHIEN IS EEN ANDER WOORD VOOR HOOP

EVA MEIJER

MISSCHIEN IS EEN ANDER WOORD VOOR HOOP

Een pleidooi voor meerstemmigheid in het politieke
en publieke debat

— PUBLIEKE RUIMTE —

DE GEUS

© Eva Meijer 2022

Omslagontwerp Kaftwerk | Janine Hendriks

ISBN 978 90 445 4682 8

NUR 320

INHOUD

Inleiding 7

1. Normaal doen 21
2. Het gestolde debat 37
3. Meerstemmigheid als alternatief 51
4. Misschien, misschien, misschien 67

Noten 71

INLEIDING

Woorden zijn wapens. Woorden zijn monden om iemand mee te kussen. Woorden zijn gestolde gedachten. Woorden zijn hopeloos. Woorden zijn hoopvol. Woorden zijn stokken om tussen spaken te steken. Woorden zijn sleutels om deuren mee open te maken. Woorden zijn gestolde regels. Woorden zijn onze vrienden. Woorden zijn obstakels. Woorden zijn scherp. Woorden zijn zacht. Woorden zijn ruis. Woorden zijn een manier om de wereld te vormen. Woorden zijn een gevolg. Woorden zijn een oorzaak. Woorden zijn een manier om je tot anderen te verhouden. Woorden zijn een manier om jezelf te begrijpen. Woorden zijn droevige wezens. Woorden zijn een manier om de wereld omhoog te houden. Woorden zijn slimmer dan wij. Woorden zijn wantrouwig. Woorden zijn nep. Woorden zijn trouw.

Woorden zijn alles. Woorden zijn wat ze niet zijn. Woorden zijn vergeefs. Woorden zijn onze huisdieren. Woorden zijn onze meester. Woorden zijn een manier om te kunnen dromen. Woorden zijn wat ze zouden kunnen zijn.

Wat je zegt bepaalt wat je ziet. Letterlijk: in culturen waar geen woord voor blauw bestaat, of juist verschillende woorden, nemen mensen blauw anders waar dan in culturen waarin blauw blauw is. Maar ook minder letterlijk. Taal vormt onze leefwereld, en de wereld – onze cultuur, politiek, het grote web waarin allerlei wezens met elkaar verbonden zijn – vormt de taal die we kunnen gebruiken. *Woorden zijn touwtjes om dingen mee aan elkaar te knopen.* Taal is ook politiek. Wie in staat wordt gezien tot spreken, en wie mee kan praten over politieke kwesties, krijgt gestalte onder invloed van machtsrelaties. *Woorden zijn het recht van de sterkste.* En hoe we politiek met elkaar praten – op straat, op sociale media, in de Tweede Kamer, in kranten – vormt de samenleving. Wie hard praat trekt makkelijk de aandacht. *Woorden zijn!!!* Of het nu om activisten of academici gaat, om politici of burgers achter een toetsenbord. Als je zelf hard praat kun je anderen niet zo goed verstaan. En misschien is de ander verstaan dan ook niet de bedoeling. Taal volgt en vormt de macht, maar woorden en gesprekken dragen ook altijd de mogelijkheid in zich van iets anders, iets nieuws.